

# CULTURA & ESPECTACLES

**Problema d'oferta i no de demanda**

**Autocrítica dels editors pel baix nombre de lectors de llibres en català**

**El BAFF celebra la desena edició**

**El Festival de Cinema Asiàtic projecta setanta pel·lícules a partir del 25 d'abril**



**Entrevista: Emma Vilarasau** És l'Elena Alving de la versió d'Espectres de Henrik Ibsen que han fet Magda Puyo i Carles Mallol. S'estrena al Romea dilluns que ve

## “Els grans autors expliquen coses que ens pertanyen”

**Teresa Bruna**  
BARCELONA

Emma Vilarasau, potser l'actriu catalana que ha interpretat més heroïnes en situacions límit, serà al Romea a partir de dilluns amb *Espectres*, d'Ibsen, potser l'autor que ha escrit més sobre heroïnes lluitadores. Ho dirigeix Magda Puyo i al repartiment també trobem Jordi Boixaderas, Mingo Rafols, Ramon Pujol i Queralt Casasayas. Carles Mallol comparteix amb Puyo la dramaturgia, “senzillament una traducció d'aquell conservadorisme en un color més actual. El Sr. Manders [Jordi Boixaderas], un capellà protestant, és aquí un advocat. Però com al llibre, és l'oposat a Elena Alving, ella lluita i ell és el conservador”, diuen Puyo i Mallol. L'escenografia, de Ramon Simó, és una mena de laberint de vidre amb molts reflexos: “Cada espectador ho veu diferent segons l'angle de visió”, explica. “I és que l'obra toca molts temes!”, ens diu Emma Vilarasau, l'Elena Alving.

### Com és l'Elena?

És una dona amb prou coratge per qüestionar-s'ho tot a partir d'una vida gens fàcil. Costa molt assumir totes les teves culpes i alliberar-te d'un passat feixuc, amb determinades creences i ideals, amb aquella doble moral conservadora tan falsa que per fora anem a aparentar i després ja farem el que sigui! L'obra planteja moltes coses. A mi el que em toca més de prop és el viatge d'aquesta dona.



Emma Vilarasau compartirà des de dilluns les funcions del Romea amb les noves vivències de la Teresa de 'Vendelplå'. “Però hi tindrà menys presència”, diu ■ ÒSCAR MACH

### Amb que s'enfronta?

El seu marit, considerat un benefactor de la comarca, va morir fa deu anys. Per ella va ser un pervertit, un alcohòlic que l'obligava a participar de les seves bogeries i les seves orgies, un drogoaddicte a qui va haver de tapar perquè al seu àmbit social aquest comportament era incomprendible. Arriba el seu fill, a qui va treure de casa de petit perquè no s'influenciés del pare, que és la seva alegria i el motor de la seva vida... i resulta que és com el pare!

### Sense haver-se criat junts?

Una de les coses que planteja l'obra és que hi ha una herència genètica que ens arrossega. Ella aprèn a través del seu viatge, el fill l'ensenya. Li diu que té unes ganes boges de disfrutar de la vida i que això, als ambients on ella viu, es transforma en una perversió. És una mica el que podem veure en molts joves que no saben canalitzar aquestes ganes, aquestes alegries i s'acaben punxant i drogant o s'acaben bevent totes les *litrones* del cap de setmana. Això

ha de trobar un canal i quan la societat no el dona perquè tot està prohibit i hi ha mil normes a complir, això es gira en contra de la persona i s'autodestruïx. L'Elena té el coratge d'arribar a entendre que potser va contribuir a la mort del seu marit en negar-l'hi tot.

### Com mor, el marit?

Intentava trobar la seva vida però no se'n va sortir, tot se li va girar en contra i va acabar punxant-se i, mirant la paret, es va quedar penjat igual que el seu fill que, de fet, ve a morir.

Ella arriba a entendre que el seu home, a qui considerava tan fill de puta, era un pobre desgraciat que tampoc va saber vehicular els seus desitjos. Les seves ganes de disfrutar de la vida li eren negades.

### Jordi Boixaderas torna a ser el seu contrapunt...

És l'avocat de la família. Interpreta un home molt conservador amb uns principis molt reaccionaris... El tio comença a mosquejar-se perquè veu que ella ha anat fent una transformació. L'Elena vol trobar la

seva veritat llegint llibres que fins aquell moment li eren vedats perquè ve d'un ambient molt reaccionari. I ell li posa en qüestió aquests llibres. És un homenatge a la literatura perquè el primer aprenentatge el fa a través dels llibres.

### ¿Li costa interpretar papers tan dramàtics i potents?

M'apassiona! Aquesta obra requereix bastant d'esforç, però m'agrada tant! Els personatges m'ajuden a entendre les coses. Jo aprenc amb els autors i Ibsen era molt gran! Duen